

[Svend Haugaard.]

typer: skulle et flertal samle sig om en vejbro uden bane, er der for mig ingen tvivl om, at højbroen bør foretrækkes. De mange brooplukninger, som en lavbro vil nødvendig-gøre, er til meget stor gene for trafikken såvel til lands som til vands, og når en højbro tilmed er den billigste, skulle valget mellem rene vejbroer være forholdsvis let.

Der bør naturligvis tages hensyn til, hvordan broen falder ind i de smukke natur-omgivelser, men jeg har på fornemmelsen, at en højbroes elegante linje vil klæde landskabet ganske godt. I denne forbindelse vil jeg gerne være med til at se på, hvordan man bedst kan undgå, at udsigten fra Pinen beskæres af dæmningen på den mod-satte side af sundet.

Da de øvrige storbroer i Danmark kan befærdes uden broafgifter, vil det være en lokal uretfærdighed, hvis Sallingsundbroen skal være en undtagelse, og det glæder mig derfor, at man i lovforslaget har ladet broafgifter ude af betragtning. Denne bro vil blive en stærkt benyttet forbindelse mellem landsdelene Salling, Mors og Thy, og selv om befolkningen i disse egne nok har glæder af Limfjordens smilende vande, er det dog retfærdigt, at man her som andre steder, hvor sunde og bæltter skærer ind mellem landsdele, får en bro, som samfundet stiller til rådighed.

Landets øvrige skatteydere får i øvrigt også lejlighed til at nyde godt af broforbindelsen, for stadig stigende strømme af turister fra hele landet — og i øvrigt udlandet med — begynder at opdage Limfjordens ganske særlige charme og enestående belysninger, som de fremstår ved mødet mellem bakker og skrænter ud imod de mange bugter og krinklede vige.

En og anden vil måske komme med et lille hjertesuk. Der var faktisk sindsberoligelse og sjælebod i at standse farten ved færgelejet og med åbent sind møde indtrykket af den betagende Limfjordsnatur, mens færgen pløjede sin vej over sundet. Udviklingen skrider imidlertid videre, og

så meget andet taler for, at trods dette lille tilbageblik til herlige overfartsstunder, som adskillige af os har oplevet gentagne gange, er broforbindelsen mellem Salling og Mors i dag nødvendig, og vi byder den derfor hjertelig velkommen.

Arne Larsen: Der er vel grund til at ud-tale tilfredshed med, at der nu omsider fremsættes et forslag til lov om anlæg af en broforbindelse over Sallingsund. Det har jo taget nogle år, før denne sag endelig var klar til løsning.

Da man i 1935 besluttede at anlægge Vildsundbroen og dermed gøre Mors land-fast med Thy, opstod ganske naturligt den tanke at gå et skridt videre og ligeledes skabe en broforbindelse mellem Salling og Mors, men det skulle som sagt drøje ca. 30 år, før vejen var ryddet. Vi kan da glæde os over en almindelig, bred enighed her i folketinget om det fremsatte lovforslag, som også socialistisk folkeparti kan give sin varme tilslutning. Med det store opsving, motoriseringen efter krigen har fået i vort land og fortsat kan regne med at få, vil det naturligvis være det eneste rigtige at skabe en løsning på trafikproblemerne i denne egn af landet ved en fast forbindelse over Sallingsund. Trafikforbindelsen over Sallingsund indgår som et led i hovedlande-vejsforbindelsen Århus, Viborg, Skive, Ny-købing Mors, Thisted og endelig Hanstholm. Der er næppe nogen tvivl om, at når vi først omsider får færdigbygget Hanstholm havn, vil der ske en erhvervsmæssig udvikling i denne egn og lastbiltransporterne som følge deraf tage et større opsving, hvad der også taler for en broforbindelse. I øjeblikket overføres årligt 400.000 biler af det private færge-selskab mellem Pinen og Plagen, og efter de prognoser, der er udarbejdet, vil dette tal stige til ca. det dobbelte inden for en overskuelig tid. Bygges broen og den tilmed bliver afgiftsfri, vil der efter al sand-synlighed ske et yderligere trafikspring, så der vel inden århundredskiftet bliver tale om en årlig transport på broen på ca. halv-